

Saül voulant tuer David

Les complices de David

Saül trompé par ses proches

Saül, premier roi d'Israël est pris de jalousie à l'encontre de David jusqu'à vouloir le mettre à mort. Il voit en lui un rival.

Mais ses plans ne pourront se réaliser car ses propres enfants, Mi'hal et Jonathan aident David et trahissent leur père.

א שמואל יט

א וידבר שאול אל-יונתן בנו ואל-כל-עבדיו להמית את-דוד ויהונתן בן-שאול חפץ בדוד מאד. ב ויגד יהונתן לדוד לאמר מבקש שאול אבי להמיתך ועתה השמר-נא בבקר וישבת בסתר ונחבאת. ג ואני אצא ועמדתי ליד-אבי בשדה אשר אתה שם ואני אדבר בך אל-אבי וראיתי מה והגדתי לך. ד וידבר יהונתן בדוד טוב אל-שאול אביו ויאמר אליו אל-יחטא המלך בעבדו בדוד כי לוא חטא לך וכי מעשיו טוב-לך מאד. ה וישם את-נפשו בכפו ויך את-הפלשתי ויעש יהוה תשועה גדולה לכל-ישראל ראית ותשמח ולמה תחטא בדם נקי להמית את-דוד חנם. ו וישמע שאול בקול יהונתן וישבע שאול חי-יהוה אם-יומת. ז ויקרא יהונתן לדוד ויגד-לו יהונתן את כל-הדברים האלה ויבא יהונתן את-דוד אל-שאול ויהי לפניו כאתמול שלשום. ח ותוסף המלחמה להיות ויצא דוד וילחם בפלשתים ויך בהם מכה גדולה וינסו מפניו. ט ותהי רוח יהוה רעה אל-שאול והוא בביתו ישב ויחניטו בידו ודוד מנגן ביד. י ויבקש שאול להכות בחנית בדוד ובקיר ויפטר מפני שאול ויך את-החנית בקיר ודוד נס וימלט בלילה הוא. {פ}

יא וישלח שאול מלאכים אל-בית דוד לשמרו ולהמיתו בבקר ותגד לדוד מיכל אשתו לאמר אם-אינך ממלט את-נפשך הלילה מחר אתה מומת. יב ותרג מיכל את-דוד בעד החלון וילך ויברח וימלט. יג ותקח מיכל את-התרפים ותשם אל-המטה ואת כביר העזים שמה מראשתיו ותכס בבגד. {ס} יד וישלח שאול מלאכים לקחת את-דוד ותאמר חלה הוא. {ס} טו וישלח שאול את-המלאכים לראות את-דוד לאמר העלו אתו במטה אלי להמתו. טז ויבאו המלאכים והנה התרפים אל-המטה וכביר העזים מראשתיו. {ס} יז ויאמר שאול אל-מיכל למה ככה רמיתני ותשלחי את-איבי וימלט ותאמר מיכל אל-שאול הוא-אמר אלי שלחני למה אמיתך. יח ודוד ברח וימלט ויבא אל-שמואל הרממה ויגד-לו את כל-אשר עשה-לו שאול וילך הוא ושמואל וישבו בנוית (בנויות). (יט ויגד לשאול לאמר הנה דוד בנוית (בנויות) ברמה. כ וישלח שאול מלאכים לקחת את-דוד וירא את-להקת הנביאים נבאים ושמואל עמד נצב עליהם ותהי על-מלאכי שאול רוח אלהים ויתנבאו גם-המה. כא ויגדו לשאול וישלח מלאכים אחרים ויתנבאו גם-המה {ס} ויסף שאול וישלח מלאכים שלשים ויתנבאו גם-המה. כב וילך גם-הוא הרממה ויבא עד-בור הגדול אשר בשכו וישאל ויאמר איפה שמואל ודוד ויאמר הנה בנוית (בנויות) ברמה. כג וילך שם אל-נוית (נויות) ברמה ותהי עליו גם-הוא רוח אלהים וילך הלוח ויתנבא עד-באו בנוית (בנויות) ברמה. כד ויפשוט גם-הוא בגדיו ויתנבא גם-הוא לפני שמואל ויפל ערס כל-היום ההוא וכל-הלילה על-כן יאמרו הגם שאול בנביאים. {פ}

Samuel 1 Chap. 19

1 Alors Saül proposa à son fils Jonathan et à tous ses serviteurs de faire mourir David. Mais Jonathan, fils de Saül, avait beaucoup d'amitié pour David. 2 Et il annonça la chose à David, en disant: "Saül, mon père, cherche à te faire mourir. Tiens-toi donc dès demain sur tes gardes, dérobe-toi aux regards et reste caché. 3 Moi, je sortirai et j'accompagnerai mon père dans le champ où tu seras, je parlerai pour toi à mon père, et je te ferai part de ce que j'aurai observé". 4 Jonathan parla donc en faveur de David à Saül, son père, et il lui dit: "Que le roi ne se rende pas coupable à l'égard de David, son serviteur, car lui ne t'a manqué en rien, et sa manière d'agir est extrêmement profitable pour toi. 5 Au péril de sa propre vie, il a frappé le Philistin, et Dieu a donné ainsi une grande victoire à tout Israël; tu l'as vu et t'en es réjoui. Pourquoi donc te rendre coupable de l'effusion du sang innocent, en faisant mourir David sans motif?" 6 Saül, déférant à la voix de Jonathan, fit ce serment: "Par le Dieu vivant! Il ne sera pas mis à mort." 7 Alors Jonathan manda David et lui fit part de tout cet entretien; puis il l'introduisit auprès de Saül, et il se tint devant lui comme par le passé. 8 La guerre ayant recommencé, David se mit en campagne, combattit les Philistins, leur infligea une grande défaite et les mit en fuite. 9 Le mauvais esprit suscité de Dieu s'empara de Saül; il était assis dans sa maison, sa lance à la main, tandis que David pinçait les cordes. 10 Saül chercha à frapper David, de sa lance, contre le mur; mais David se déroba au coup de Saül, dont la lance atteignit le mur. David prit la fuite et s'échappa, cette nuit même. 11 Saül envoya des émissaires à la maison de David, pour le surveiller et le tuer au matin. David en fut informé par Mikhal, sa femme, qui ajouta: "Si tu ne te sauves pas cette nuit, demain tu seras mis à mort." 12 Mikhal fit descendre David par la fenêtre; il s'enfuit et se mit en sûreté. 13 Mikhal prit les terafim, qu'elle plaça dans le lit, mit au chevet le coussin de poil de chèvre et jeta un drap par-dessus. 14 Saül ayant envoyé des émissaires pour s'emparer de David, elle leur dit: "Il est malade". 15 Alors Saül donna mission à ces gens d'aller voir David, en ajoutant: "Amenez-le-moi dans son lit, pour que je le fasse mourir". 16 Les envoyés entrèrent, et voici que les terafim étaient dans le lit, et le coussin de poil de chèvre au chevet. 17 Saül dit à Mikhal: "Pourquoi m'as-tu trompé de la sorte, et as-tu favorisé la fuite de mon ennemi?" Mikhal répondit à Saül: "C'est lui qui m'a dit: Laisse-moi partir ou je te tuerai." 18 David, ayant donc pris la fuite pour être en sûreté, se rendit chez Samuel, à Rama, et l'informa de tout ce que lui avait fait Saül; Il s'en alla avec Samuel, et ils s'établirent à Naïot. 19 On le rapporta à Saül, en disant: "David se trouve à Naïot, près de Rama." 20 Saül envoya des émissaires pour s'emparer de David. Comme ils virent le groupe des prophètes qui prophétisaient, et Samuel debout à leur tête, les envoyés de Saül furent saisis de l'esprit divin et ils prophétisèrent, eux aussi. 21 Saül, informé, envoya d'autres émissaires, qui prophétisèrent également; il en envoya d'autres une troisième fois, ils prophétisèrent à leur tour. 22 Alors il alla lui-même à Rama. Parvenu à la grande citerne près de Sëkhon, il demanda où étaient Samuel et David; on répondit: "A Naïot, près de Rama." 23 Il se dirigea vers Naïot, près de Rama; l'esprit de Dieu le saisit à son tour, et il alla prophétisant jusqu'à son arrivée à Naïot, près de Rama. 24 Là, il se dépouilla, lui aussi, de ses vêtements, prophétisa aussi devant Samuel, et resta couché, ainsi dévêtu, tout ce jour et toute la nuit. De là ce dicton: "Saül aussi est donc parmi les prophètes!"